

Озера на даний час служать прекрасним місцем для відпочинку для місцевих і приїжджих любителів природи, рибної ловлі, як літньої, так і зимової. Для відпочиваючих взимку - перспектива розробки ліжних маршрутів сосновими борами.

Туристи, яких цікавить історія сіл Зарічненсько-го району можуть здій-снити подорож далі вузькоколієюю і озна-йомитись з с. **Борове**.

Борове – село , де історія та біографія окремої людини або родини цілком пов'язана із його історією.

Перша згадка про село датується початком XVII ст. Хоча архео-логічні дослідження, проведені на території села вказують, що життя на цьому місці сягає доби неоліту (IV – VII ст. до н.е.).

На пісчаних пагорбах, де розкинулось село, були і орди хана Батия, і ступала нога польських і литовських шляхтичів. Не раз село руйнувалось і знову відроджувалось. На теренах цих вікових подій незмінним у житті Борового був побут його жителів: ведення натурально- лляного господарства, збиральництво грибів та ягід , полювання на дичину та бортництво. І на далі продовжують розвиватися в селі такі народні промисли , як ткацтво, вишивка, різьблення по дереву і бджільництво.

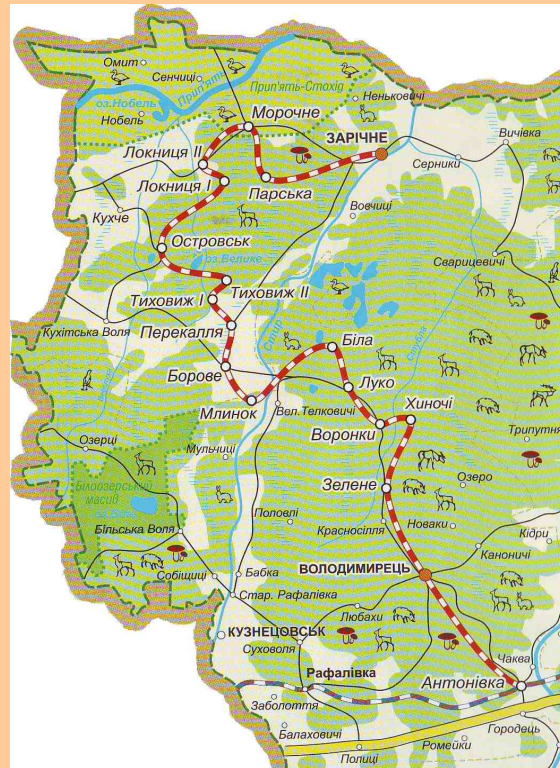
І якщо завітаєте в с. Борове вони з радістю ознайомлять вас з цими промислами

і ремеслами.

Продовжуючи подорож вузьколієюю ми перетинаємо залізничний дерев'яний міст через р.Стир поблизу с. Млинок , який завершує маршрут вузькоколійки в Зарічненському районі , потяг сповільнюється до 20 км/год, ніби спонукаючи пасажирів зосередити увагу на спокійній, блакитній водянній гладі та поринути у глибини найдорожчих і найособливіших спогадів. Тут ви також можете зупинитися і відпочити на березі річки.

Вузькоколійка уже тривалий час надає послуги туристам, які в захваті від “Поліського трамваю”. Працівники залізниці з радістю надають можливість не лише проїхатись зазна-ченим маршрутом, а й зупинитися у мальов-ничих куточках. Туристам пропонують покататися на возі, запряженому кіннями, покуштувати “юшки” або посмажити шашлик.

Завітайте у цей гостинний, чарівний край, багатий красою природи, історичним минулим і щедрими, працелюбними людьми

ТУРИСТИЧНИЙ МАРШРУТ ВУЗЬКОКОЛІЙКОЮ ЗАРІЧНЕ – МЛИНОК

**Зарічне – Парська – Морочно –
Локниця – Острівськ – Борове –
Млинок**

Зарічне (до 1946 року – Погост, Погост Зарічний) – селище міського типу із 1959 року центр селищної ради, розташоване на лівому березі річки Стир. Заріченський район знаходиться у фізико-географічній області Волинського Полісся, у вологій, помірно теплій агро- кліматичній зоні. Основні водойми : річки Прип'ять та її притоки Веселуха, Стир, озера – Нобель, Острівське, Сосне.

Мезолітичні стоянки на берегах озер і річок свідчать про те, що перші поселення тут були 150- 35 тис. років тому.

Гостинні жителі Заріченського району завжди раді гостям і запросять поласувати стравами національної кухні: фаршированою щукою, богуком, гарбузовою кашею, дриглем або холодцем, узваром із сухофруктів, юшкою з риби, вівсяним киселем, картопляними млинцями.

На території району зберігається унікальний вид транспорту вузькоколіяка Зарічне – Антонівка, яка з'єднує два райони Володимирецький і Заріченський. Сьогодні це найдовша в Європі діюча вузькоколіяка. Збудували залізницю в 1905 році місцеві купці. Потяг обслуговують два машиністи та дві провідниці, рухається досить повільно : 30-40 км/год, проте на деяких станціях розвиває швидкість 40-45 км/год.

Пропонований туристам маршрут – дасть можливість потрапити ніби у казку, у край легенд, де життя проходить тихіше (консервується). Можливо, це і на краще для збереження давніх українських традицій, звичаїв, побуту. А для дорослих, що їдуть- потрапити у дитинство. Протяжність маршруту – 49 км.

Відрізок маршруту Зарічне-Парська-Морочно пролягає через прекрасний густий ліс. Серед дерев переважають сосна, дуб, береза. Ліси багаті на гриби та ягоди : чорниці, брусницю, ожину, журавлину

тощо. Туристи можуть зупинитися і позбирати гриби, ягоди та відчуті свіжий подих ранкового вітру.

в збережених клірових відомостях за 1914 і 1936 років. Церква дерев'яна , без купола, з дахом під стріху із двома баштами при вході, увінчаними куполами із хрестами. Поряд розташована дзвіниця з

трьома дзвонами. Також в с. Морочно можна побачити залишки маєтків колишніх поміщиків Терлецького і Пашкевичів (садок, липова алея).

Наступним населеним пунктом вашого маршруту буде село Локниця.

В с. Морочно можна оглянути Церкву Святої Великомучениці Параскеви, яка є головною історичною окрасою села і унікальна по своїй архітектурній композиції будівля. Храм побудований у 1918 році на пожертвування навколишніх жителів та завдяки щедрій допомозі місцевого поміщика Терлецького, про що свідчать записи

в трьох дзвонах. Також в с. Морочно можна побачити залишки маєтків колишніх поміщиків Терлецького і Пашкевичів (садок, липова алея).

В урочищі Маяк с. Морочно знаходиться поховання євреїв, які були знищені фашистами в літку 1942році.

В приміщенні школи діє музей “Історія села”.

Побувавши в с. Морочно Ви

Локниця – це центр сільської ради. Зараз в селі проживає 1134 чоловік, налічується 459 дворів. Локниця культурно – адміністративний центр. На території села розміщена загальноосвітня школа І-ІІІ ступеня, загальноосвітній ліцей, будинок культури, лісництво, амбулаторія сімейної медицини. Сучасне село з усіх сторін оточене лісами, які відмежовують його від інших сіл. Ліси багаті на ягоди і гриби.

Проїхавши ще 9 кілометрів з с. Локниця ви потрапите в Гідрологічний заказник загальнодержавного значення “Острівський”, який включає в себе три мальовничих озера: **Велике, Середнє та Хоромне** з приозерними лісами та болотами також цікавими в ботанічному відношенні. Вода в озерах м'яка, прозора, мало мінералізована. Тому в прибережній смузі майже немає рослинності. Лише де-не-де височать стебла очерету та куги озерної, зрідка можна натрапити на невеликі вкраплини латаття сніжно-білого, пишні квіти якого віддзеркалюють у темній глибині води і навівають легенди про красунь німф. Місцями піднімається над водою китицеподібне суцвіття стрілолисту, або частухи – водяного подорожника. На дюнах ростуть густі , майже чисто соснові бори. Тільки зрідка серед золотавих стовбурів забіліє берізка. Під наметом дерев густі зарості чорниці, де можна вести промисловий збір ягід. Проростає багно, бересклет, вереск, але чорниця домінує тут цілковито.

